

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 224. Et cum eo crucifigunt duos latrones. v. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

qui & palameum Regem vocarunt. Ingressus est Hierosolymā asino insidens ut pauperculus, acclamari cœptum est: *Osanna, filio David, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel.* Sed nunquam ita pauper vilis est atque cum in cruce nudus pependit. Hinc valde diserte pronuntiatus est Rex, non enim tantum voce à latrone Rex salutatur, sed scripto eoque publico à Præside Romano appellatus est. Quis iam non videt, isto pacto Dominum indicare voluisse verum esse sermonem suum, quem initio Evangelicæ prædicationis, uti paradoxum; attamen verum proposuit: Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est Regnum cœlorum: Ergo Rex est qui paupertati studens omnia à se abdicat, omnibus se exuit, seu solo affectu, siue etiam re ipsa? omnino, quid enim aliud? an non illa vox vere regia est, Ecce nos reliquimus omnia. Quis enim ita loqueretur, nisi qui omnibus etiam sibi ipsi dominaretur? & quod plus est pro libitu suo ludibrio haberet ac longe à se velut calce propelleret. De eiusmodi homine dictum est, *omnia subiecisti sub pedibus eius.* Nam qui diuitias rem magni æstimandam putat, hic seruus est, & de ijs sollicitus est, eas profecto non sub pedibus sed supra caput & cor habet, & premitur & vexatur. Similiter accidit his, quorum Deus est honor temporalis, aut voluptas peritura. Serui sunt omnes qui ista vel vnum eorum magni æstimant, se vero paruos.

Egredimini igitur filia Sion & videte Regem Salomonem in diademate qua coronauit eum mater sua in die desponsationis eius, & in die lætitiæ cordis eius. Intuemini thronum hunc maiestatis eius in terris ex quo regnat, ligneo quidem; sed mox inaurando & gemmis includendo osculandoque. legite & intelligite scripturam in hoc throno affixam: *Dicite omnes & singuli Christiani Tu es ipse Rex meus & Deus meus qui mandas salutes Iacob, quoniam Deus magnus Dominus & Rex magnus super omnes Deos. Te imitari, tecum pauper si non re ipsa & exterius, saltem affectione interna desidero: regnum tuum non est certe de hoc mundo, quia Reges Terræ non solent tali pompa comparere.*

§. 224. *Et cum eo crucifigunt duos latrones. v. 27.*

Obstupuit Propheta & expauit olim, quando in spiritu vidit Deum, factum hominem & iacentem in præsepio inter duo animalia: quomodo quæso expauisset, si eundem aspexisset pendentem in patibulo, in medio duorum latronum? Sinamus Prophetam apud præsepe, nos, nos ad Caluariam ibi dignior materia expauescendi. Quid enim sibi vult sanctus vitæ author, inter latrones? Plura hic nec ratio, nec os finit. Satis cogitavi cum hoc cogitavi, & dixi cum hoc solum dixi. Inter duos latrones,

O Deus

O Deus humilis & mitis ! quem nostrum non mordet si in conuiuio paulo humiliore loco sedere debet propter honoratiores se, quis in scholis non horret sedere in inferioribus scamnis ? quis in catalogis nominum, non auersatur inferiore loco etiam iure suo collocatus legi. Quis nostrum non agit Pompeium magnum, nolentem ferre parem ! quis non & Cæsarem, non valentem ferre priorem ! Ita Pompeios agimus & Cæsares, Christum agere, & representare, quis in animum inducit ? Ego vobis mortales præeo in confessione, agnosco culpam meam agnoscite & vestram, & vna glorificemus humilem Christum, illum honoremus, illi diuitias & honorem afferamus, ille meruit. Gaudere etiam latrones, gaudete Meretrices & quotquot estis peccatores, & gloriamini in hoc vestro Principe : is est nempe qui vos inuitauit, vos recepit, manducauit vobiscum & amicum se publicanorum effecit : non enim iustos sed peccatores venit vocare ad penitentiam : docturus nimirum meliorem vitam & ducturus ad vitam. Salue bone Iesu, pie ac gloriose latronum susceptor, salue agne mansuetissime luporum reconciliator, cum agnis. Salue fili David rex Israel verum refugium, verumque solatium omnium, qui in angustia sunt constituti, ære alieno pressi & amaro animo. En recipis omnes imo trahis ad te & alligas imo clavis affigis iuxta te, ne recedant à te. Salue.

§. 225. *Vnum à dextris & alium à sinistris. v. 27.*

Quare hoc ? vtrique propter mysterium, nam in hoc mundo omnes cum Domino crucifigimur & mortificamur totis diebus : sed non omnes à dextris domini. A dextris Christi crucifigitur qui per crucem huius sæculi non infatuatur, non sordescit, sed purgatur & efflorescit. Sed non omnes audiunt vel intelligunt hoc mysterium collocant se vel collocantur, ab alijs ad sinistram : ibi in sua cruce Deum blasphemant, ibi proximo maledicunt, ibi occidunt nocentes sibi sine sententia : ibi regna aliena inuadunt sine titulo vero : ibi fortunas proximi rapiunt : ibi commissa sibi negligunt, non commissa defendunt. Ecce duorum latronum mysterium magnum in omnium talium, crucifixorum pro suo merito personis, medius pendet Christus, illos vt sanctificet plus, hos vt corrigat in melius.

Domine Iesu, intelligo, quod sum reus mortis, sum filius latronis Adam & postea latrocinatus sum more & exemplo patris mei, captus sum, in carcerem è paradiso abstractus sum, ibi pœnas do. Sed ecce, colloco me ad dextram tuam, volo esse patiens, volo in patientia mori, nolo Deo irasci, quod velit Adæ posteros mori. Adiua me obsecro Domine Saluator meus in illa hora & fer mihi opem in lecto doloris mei.

§. 226.